

РЕШЕНИЕ

№ 14398

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20221110106739 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ от В. В. М., действаща лично и със съгласието на своята майка Х. В. П., срещу „З.К.Л.И.“ АД за заплащане на сумата 5000,00 лева за главница, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили в резултат от ПТП на 27.10.2021 г. в гр. София, причинено от виновно поведение на водача на товарен автомобил марка „М.“, модел „С.“, с рег. № №, чиято деликтна отговорност била обезпечена чрез договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със „З.К.Л.И.“ АД, ведно със законната лихва, считано от 03.11.2021 г. до окончателното изплащане.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът оспорва иска по основание и размер, евентуално навежда твърдения, с които обосновава възражение за съпричиняване по чл.51,ал.2 от ЗЗД. Намира паричното вземане за предявено в завишен размер.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 от ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 от ГПК е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ищецът е предявил по реда на чл. 380 от КЗ претенция за изплащане на застрахователно обезщетение на 03.11.2021г.; ответникът, в качеството на застраховател по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, към 27.10.2021 г. е обезпечавал деликтната отговорност на водача на товарен автомобил „М. С.“, с рег. № №.

От допуснатата съдебна техническа експертиза, неоспорена от страните и преценена от съда по реда на чл.202 от ГПК, след анализ и преценка на писмените и гласни доказателства, се установява непротиворечиво механизъм на настъпване на произшествието, а именно – на 27.10.2021 г. в гр. София товарен автомобил „М. С.“, с водач Ц. Д., чиято деликтна отговорност на автомобилист се обезпечава от ответника, се движи по бул. „Р.Д.“, с посока от бул. „Д.с.“ към бул. „П.В.“ и скорост от 20-30 км/ч. В същото време и посока от ляво надясно, в района пред бл. 505, на пешеходна пътека тип „зебра“, пешеходецът В. В. М., предприема пресичане на платното за движение. Преди да премине през пешеходната пътека ищцата се движела на тротоара, по който бягала с цел да стигне на време за спрелия в отсрещното пътно платно, по-напред, автобус, непосредствено зад който

е ситуирана пешеходната пътека. В момента, в който пресича лявото платно и навлиза в дясното, в средата на лявата пътна лента за водача на товарния автомобил, траекториите им се пресичат и настъпва удар между тях. Установено е точното място на настъпване на произшествието, скоростта на товарният автомобил непосредствено преди удара, скоростта на движение на пешеходеца; а като са съобразени дължина на спирачни следи, оставени върху платното за движение, деформация на превозното средство, респ. място на удара върху ППС от пешеходеца и дължината на отхвърляне на тялото на пешеходеца, се изяснява, че от техническа гледна точка опасната зона на спиране – 15,33 м; както и че при всякакъв ход на движение на пешеходецът – бавен, спокоен, бърз, спокойно бягане и при бързо бягане, водачът на товарния автомобил е имал възможност да предотврати произшествието при своевременно задействане на спирачната уредба от момента, в който пешеходецът е навлязъл на пешеходната пътека. Водачът се е движил със скорост по-ниска от максимално разрешената от 50 км/ч за населеното място, с опасна зона на спиране 15,33 м. Вещото лице в съдебно заседание пояснява, че от техническа гледна точка при всякакъв ход на пешеходецът, водачът на товарния автомобил е имал възможност да спре преди мястото на удара по причина, че пешеходецът е изминал много голямо разстояние от ляво на дясно на пътното платно, което обосновава извод за време за реакция на водача на т.автомобил.

Разпитан св. Н. К. изяснява фактическата обстановка, с конкретика относно местоположението на участниците преди и по време на настъпване на произшествието, характера и вида на нанесените вреди, пътните знаци и маркировката на мястото на произшествието, включително, че ударът е настъпил почти по средата на пешеходната пътека, от който ищцата след сблъсъка е паднала, била в съзнание, но категорично не изглеждала в добро психофизично състояние. Съдът възприема показанията на свидетеля за достоверни, тъй като преценени по правилата на чл. 172 от ГПК, са последователни и житейски логични. Свидетелят е очевидец, случайно оказал се по време и място на произшествието, поради което показанията му се явяват пряко доказателство за настъпилата фактическа обстановка. Те се подкрепят от обективните находки по автомобила и тялото на пешеходеца, от писмените и доказателства и заключение на СТЕ и СМЕ.

Разпитана св. И.З. установява непосредственото състояние на пострадалата – седнала на тротоара, с болки в главата и в едната ръка, която не можела да движи. В периода на възстановяване от около повече от седмица стояла у дома, със замаяност и гадене, била трудно подвижна, в т.ч. не можела да движи врата си. Спазвала указанията на лекарите, като почивала в къщи, не гледала телевизия. Съдът възприема показанията на свидетеля за достоверни- преценени по правилото на чл. 172 от ГПК, са последователни и житейски логични, и не се установиха противоречия и заинтересованост от изхода на делото.

За правилното решаване на спора е допусната съдебна медицинска експертиза, неоспорена от страните и ценена от съда по реда на чл. 202 от ГПК, по която вещото лице установява, че ищцата е получила травматични увреждания, засягащи мекотъканните структури в областта на главата и дясната ръка, както следва: мозъчно сътресение, контузия на главата с кръвонасядане и оток в областта на тила, контузия на дясна длан с оток и кръвонасядане на четвърти и пети пръст на дясна ръка. Не се констатира костни увреди. Вещото лице потвърждава, че начина на съприкосновение между тялото на пешеходеца и автомобила обосновава от медицинска гледна точка клиничната картина след настъпването на ПТП, която съответства на изложеното от св. Зъбчева.

Деца са винаги опасност на пътя, без значение дали се намират на пътното платно или извън него (Р 483/94 III). Наличието на пешеходна пътека сигнализира за възможна опасност на пътя, поради което появата на пешеходец върху нея не е непредвидимо събитие. При преминаване през пешеходна пътека водачът има задължение да намали скоростта или да спре. То възниква при наличието на две предпоставки - пешеходците да са стъпили или да преминават през нея. Законът обаче предвижда засилена защита по отношение на определени категории пешеходци, съгласно чл. 116 от ЗДВП - деца, хората с трайни увреждания, в частност слепи, които се движат с бял бастун, слепо-глухи, които се движат с

червено-бял бастун и престарелите хора. Закрилата на тези категории пешеходци при пресичане на пешеходна пътека, а за децата и в чл. 117 от ЗДвП, е всеобхватна и не се влияе от спецификата на правилата за пресичане по пешеходна пътека, валидни за останалите пешеходци. В тези случаи водачът не може да повдига възражение за съпричиняване, дори такива лица да не са съобразили приближаването му и да са пресекли внезапно пешеходната пътека и в този смисъл възражението на ответника е неоснователно (вж. ТР№ 2/22.12.2016 г. по тълк. д. № 2/2016 г., ОСНК на ВКС). В конкретния случай ударът е настъпил извън опасната зона, водачът на товарния автомобил обективно е възприел по-рано опасността, а освен това водачът е следвало да отчете наличието на спирка на обществен превоз. Съгласно чл. 65 от ЗДвП, при движение в пътна лента покрай спиращо, спряло или потеглящо пътно превозно средство от означена с пътен знак трамвайна, тролейбусна или автобусна спирка водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен своевременно да намали скоростта, за да може в случай на необходимост да спре. Ето защо водачът на товарният автомобил виновно е нарушил чл. 119, ал.1, във вр. чл. 116 от ЗДвП, а именно не е пропуснал преминаващия пешеходец.

Причиненото на ищцата телесно увреждане, съобразно установените медико-биологични признаци, е довело до временно разстройство на здравето, неопасно за живота по смисъла на чл. 130, ал.1 от НК (вж. Постановление № 3/27.09.1979 г. по н. д. № 6/1979 г., Пленум на ВС). Физическото страдание, неудобството в ежедневието, страха от преживяното и тревожност в конкретния случай са с по-висок интензитет предвид физическата и социална зрялост на пострадалата към датата на инцидента.

Съдът намира, че по делото е установено понесъмнен начин настъпването на застрахователно събитие през действието на процесния договор за застраховка "Гражданска отговорност", при което застрахователното покритие обхваща отговорността на причинителя на ПТП. Установените фактически положения дават основание на съда приеме, че иска се явява изцяло основателен. Съгласно чл. 52 от ЗЗД, съдът определя обезщетението за неимуществени вреди по справедливост. С оглед на вида на причинените морални страдания и тяхната продължителност, възрастта на увредения, вида и характера деянието, общественото разбиране за справедливост на даден етап от развитието на самото общество, конкретните икономически условия към момента на деликта, съдът счита, че справедливият размер на заместващото обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди е сумата 5000,00 лв.

Търсеното парично задължение е дължимо и изискуемо, и като законна последица от това се дължи поисканата законна мораторна лихва от 03.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането. Следва да се отбележи, че разпоредба на чл. 429, ал. 3 от КЗ ограничава отговорността на застрахователя за дължимите от делинквента лихви върху обезщетението, като началото на периода на забава се поставя, считано от датата на уведомяването на застрахователя от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът трябва да заплати на ищеца сторените съдебни разноски -общо сумата 780 лв. за платени държавна такса и възнаграждения на вещи лица. На основание чл. 38, ал.2, във вр. чл. 38, ал.1, т. 3 от ЗА, вр. чл.7, ал.2, т. 2 пар.2а от НМРАВ, в полза на процесуалния представител на ищеца следва да се присъди възнаграждение за оказана безплатна правна помощ, определено от съда според приложимото материално право към датата на сключване на договора за правна помощ (31.05.2022 г., НМРАВ, ред. ДВ. бр.68 от 31.07.2020г.) – 696 лв.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „З.К.Л.И.“ АД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на В. В. М., с ЕГН:*****, действаща лично и със съгласие на родител Х. В. П., с ЕГН:*****, с адрес: *****, на основание чл. 432, ал.1 от КЗ, сумата 5000,00 лева за главница, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили в резултат от ПТП на 27.10.2021 г. в гр. София, причинено от виновно поведение на водач на товарен автомобил марка „М.“, модел „С.“, с рег. № №, чиято деликтна отговорност е била обезпечена чрез договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със „З.К.Л.И.“ АД, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 03.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „З.К.Л.И.“ АД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на В. В. М., с ЕГН:*****, действаща лично и със съгласие на родител Х. В. П., с ЕГН:*****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 780,00 лева – съдебни разноски.

ОСЪЖДА „З.К.Л.И.“ АД, с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на адвокат В. В. О., с ЕГН:*****, с адрес на упражняване на дейността: гр. София, ул. „Цар Самуил“ №38, ап. 2, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 38, ал.2, вр. ал.1, т.3 от ЗА, сумата 696,00 лева – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____